

Endvidere har tidligere afdelingschef i Justitsministeriets Civil- og Politiafdeling, nu statsadvokat for Fyn mv. Lise-Lotte Nilas deltaget i arbejdsgruppens møder.

Herudover har major Lars Piilgaard Nielsen, Forsvarsministeriet, deltaget i et møde.

Sekretariatsfunktionen har været varetaget af fuldmægtig Anette Arnsted, Justitsministeriet.

Arbejdsgruppen har afholdt 4 møder vedrørende våbentransport.

Endvidere har arbejdsgruppens formand og sekretær afholdt møder med Danmarks Rederiforening og SiD. Arbejdsgruppen har endvidere rettet henvendelse til Rederiforeningen af 1895.

1.3. Sammenfatning af arbejdsgruppens overvejelser

Transport af våben mellem tredjelande er efter gældende dansk ret kun begrænset af juridisk bindende FN-våbenembargoer i henhold til FN-Pagtens kapitel VII, som er implementeret i dansk ret ved kongelig anordning, jf. afsnit 2.3. Herudover kan der – forudsat at gældende regler om transport af farligt gods mv. er overholdt, jf. afsnit 2.5. – frit transporteres våben mellem tredjelande.

FN's våbenprotokol, som er undertegnet, men ikke ratificeret af Danmark, må antages at indebære en forpligtelse til at gøre det strafbart at transportere skydevåben samt dele, komponenter og ammunition dertil mellem lande, som har tiltrådt protokollen, hvis der ikke foreligger de fornødne udførsels- og indførselstilladelser fra henholdsvis eksport- og importlandet, jf. afsnit 3.1. Arbejdsgruppen har derfor fundet, at en sådan kriminalisering nu bør ske, jf. afsnit 7.1.

Kriminaliseringen bør efter arbejdsgruppens opfattelse gælde transport mellem alle lande og ikke kun mellem lande, som har tiltrådt våbenprotokollen. Arbejdsgruppen har endvidere ikke fundet grundlag for at fravige det almindelige udgangspunkt i dansk ret om, at særlovsovertrædelser kan straffes ved såvel forsætlig som uagtsom overtrædelse, selv om FN's våbenprotokol kun forpligter til at kriminalisere forsætlige handlinger.

Arbejdsgruppen har overvejet, om kriminaliseringen – ud over skydevåben samt dele, komponenter og ammunition dertil – bør udstrækkes til alle de typer våben mv., som efter gældende ret er omfattet af kravet i våbenlovens § 6 om udførselstilladelse, men har fundet, at det primært

afhænger af en politisk vurdering, om en sådan udvidelse er ønskelig. Arbejdsgruppen fremkommer derfor ikke med en anbefaling på dette punkt, men har alene peget på, at en sådan udvidelse kan være hensigtsmæssig, hvis man vælger den såkaldte kombinationsmodel, jf. afsnit 7.1.

For så vidt angår *internationale våbenembargoer*, er det som nævnt efter gældende ret alene strafbart at transportere våben til lande, der er omfattet af en juridisk bindende FN-embargo vedtaget i henhold til FN-pagtens kapitel VII, som er implementeret i dansk ret ved kongelig anordning, jf. afsnit 2.3.

Der synes ikke på nuværende tidspunkt at gælde andre internationale våbenembargoer, som indeholder retlige eller politiske forpligtelser for Danmark til at forbyde rene transportydelse i relation til overførsler af våben til de embargo-belagte lande, når der ikke sker udførsel fra Danmark.

Det er imidlertid arbejdsgruppens opfattelse, at en ny regulering af våbentransport bør indeholde forbud mod transport af våben til ethvert land, som er omfattet af en international våbenembargo, jf. afsnit 7.2.

Arbejdsgruppen har overvejet, om der herudover er behov for *yderligere regulering* af våbentransporter mellem tredjelande.

Oplysningerne om omfanget af våbentransport mellem tredjelande med dansk deltagelse og oplysningerne om, hvorfra og hvortil transporterne går, er behæftet med en betydelig usikkerhed, jf. afsnit 4. I hvert fald for så vidt angår søtransport må der imidlertid antages at være tale om transport af et ikke ubetydeligt omfang.

En række transporter må imidlertid antages at foregå til eller fra destinationer, hvor der i kraft af en eksport- og importkontrol, der er sammenlignelig med den danske, jf. afsnit 3, ikke er et påtrængende behov for en særskilt kontrol af transportleddet.

Tilbage står transporter, som enten sker uden eksport- eller importkontrol, fordi en sådan ikke gennemføres i de pågældende lande, eller sker efter en kontrolordning, der ikke lever op til de principper, som ligger til grund for dansk eksportkontrol.

Afgørelsen af, om der bør søges gennemført yderligere regulering for så vidt angår disse transporter, beror efter arbejdsgruppens opfattelse primært på en politisk stillingtagen til en række nærmere beskrevne momenter, jf. afsnit 7.